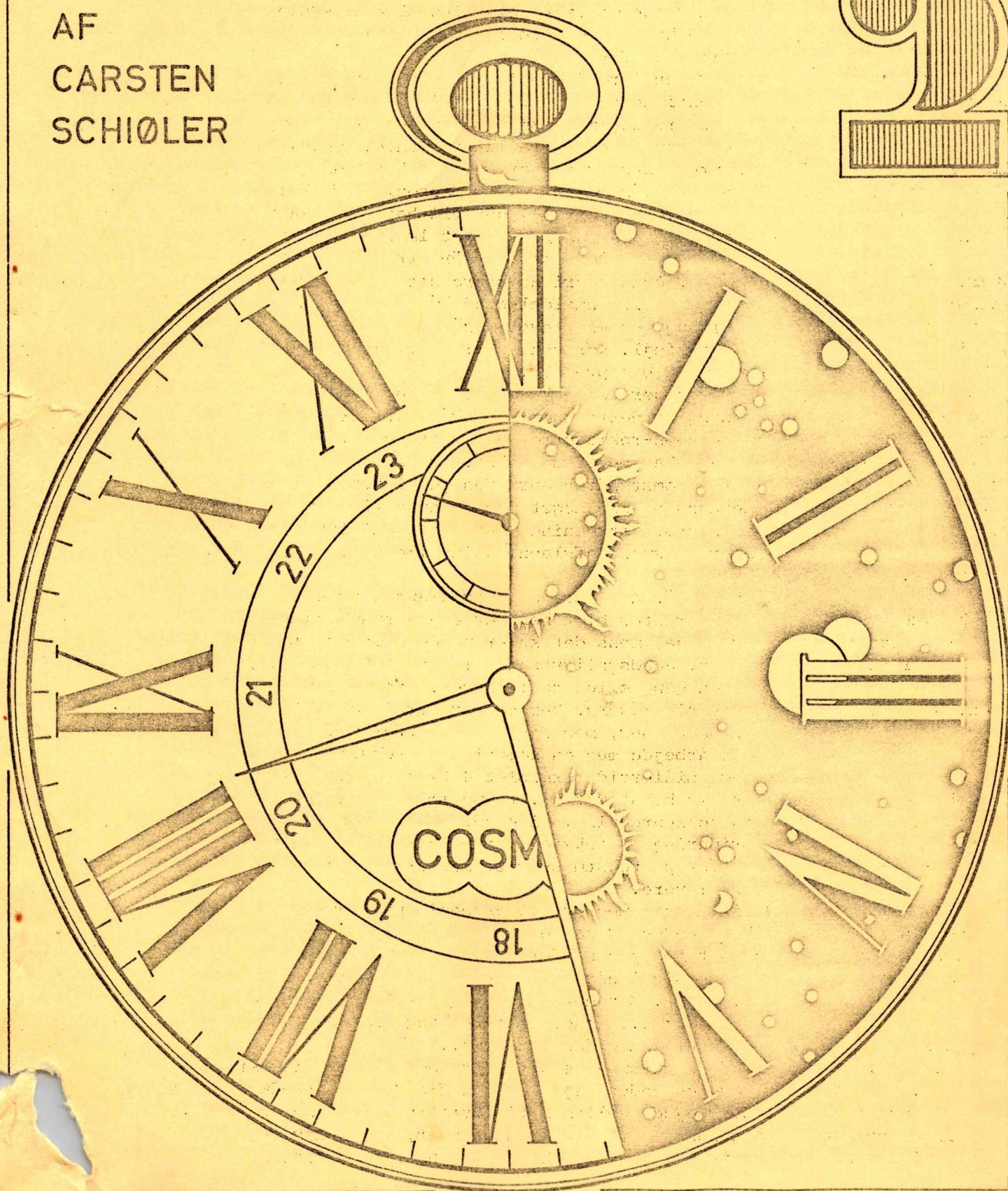

WILKINSON

PRODUCERET
AF
CARSTEN
SCHIØLER

92

WIZARD 2, april 1977

Redigeret og produceret af Carsten Schiøler, Morbærhaven 5/91, 2620 Albertslund. Wizard er et fannisk fanzine publiceret en tre-fire gange om året og det kan erhverves for artikler, fanzines og kontant: 3/10 kr. Tidligere numre kan kun vanskeligt skaffes, så send ikke penge for disse, før de er modtaget.

Seså, bedste sf-fan, tvungen som selvforskyldt fanzine-modtager, hermed *Wizard* nummer 2. Oprindeligt havde jeg planlagt at anbringe en indholdsfortegnelse på denne side, så man kunne orientere sig om indholdet. Men det vil jeg afstå fra. En indholdsfortegnelse indbyder blot til gennemlæsning af indholdsfortegnelsen - og frister en og anden til at undlade at læse selve indholdet. Derfor er *Wizard/2* produceret under devisen: Lad hver side være en overraskelse i sig selv. Det bliver måske lidt mindre kedeligt på den måde.

At producere et fanzine er en fornøjelse i sig selv. Men det er en endnu større fornøjelse at modtage reaktionerne på samme fanzine. Der har været et par læserbreve. De er gengivet længere fremme sammen med mine egne kommentarer. Men de mere spontane reaktioner er skam ikke mindre interessante. Jens Carstensen, SFC's ildsprudende og evigt bekymrede kasserer, har tørt og konstaterende bekendtgjort, at han synes, at et fanzine som *Wizard* er lovlig personligt i formen til at kunne vække interesse ud over en snæver kreds. Til gengæld har jeg i det engelsk-producerede, svensksprogede fanzine, *X Aurigae/4*, kunnet læse David Griffins kommentar om, at *det ser ut att Carsten har glömt att han gör ett eget fanzine, och det är svårt att hitta honom därinne*. John-Henri Holmberg har i sit julehumør været uanstændig overstrømmende venlig i sin anmeldelse af *Wizard/1* i sit åbenbart sidste nummer af *Fanac* (82/6-1976), og jeg er blevet *positivt anmeldt* af Karsten K. Jensen i *Uro/2*. Det er ingen trykfejl. Der skal stå: URO. Jamen er det ikke fantastisk? (hvad mon de fedter for på Uro-press?).

Og så synes jeg, at jeg bør gøre opmærksom på, at det er midt i en *Fabula*-tid, fordi det har en vis virkning på dette nummer af *Wizard*. Fireogtyve timer i døgnnet hænger der en flammende neon-reklame for mit indre blik, to syvtaller hen over hvilke er skrevet *Fabula*. Jeg kan betro dig, bedste sf-fan, at det er ikke nemt at producere et fanzine under de omstændigheder. Men jeg fortsætter fortrøstningsfuldt. *Fabula 77* har efterhånden ikke meget med science fiction at gøre, set fra min side. For mig er det en stor forretning, der skal administreres, en kold og WC-agtig affære, som kræver en smule afslapning ind imellem. Det er her, *Wizard/2* nører til.

Det er mit mål med *Fabula 77*, at festivalen er klappet og klar lørdag, den 29. maj klokken 10⁰⁰ og at jeg herefter blot behøver at gå rundt og hyggesludre med Jer alle sammen i hele tre dage, mens det kører på de skinner, jeg har lagt ud. Men det er nok ønsketankning. Sandsynligvis får I blot lejlighed til at sige *hej!* til en blå streg i luften en gang eller to i pinsen. Ønskes yderligere kommunikation, så skriv et læserbrev til *Wizard*. Her er mere fred og ro (i modsætning til visse andre steder. Ingen navne her, men John Bræk fatter nok pointen).

I *Wizard/1* søgte jeg at arbejde med en komprimeret tekstform. Det fik jeg en del kritik for. Nu har jeg imidlertid formået 4 timers hårdt tjent løn på et nyt kuglehoved, der kan prente 12 bogstaver pr. tomme imod tidligere 10 pr. tomme. Det skulle, ifølge almindelig køkkenregning, give 20% mere tekst på den samme plads, altså en yderligere komprimering af teksten. Til gengæld har jeg indført nogle illustrationer for at bøde lidt på tekstmassivet. Det er hovedsagelig Uno Krüger, der har været så venlig at levere.

Og så har jeg givet mig i kast med et nyt eksperiment, nemlig de efterfølgende grønne sider, uden falsk beskedenhed kaldet *Wizard International*. De er skrevet på engelsk, dvs. så engelskt som jeg nu formår det. Der vil nok være en og anden mellem læserne, som vil rive sig i håret af fortvivlelse (bl.a. Cay Dollerup) over mine sproglige gebrækkeligheder. Men det får være. Teksten er umiddelbar forståelig, og det er det primære formål. Desuden trøster jeg mig med, at der er en vis originalitet i at skrive engelsk med dansk accent...

Vi overvældes daglig af en strøm af engelsksprogede bøger, tidsskrifter og fanzines. Men hvad går der den anden vej? Bortset fra Sam. J. Lundwalls romaner, der udkommer i USA og samarbejdet mellem David Griffin i England og Rune Forsgren i Sverige, har jeg ikke kendskab til nogen udadrettet, skandinavisk produktion. Der skulle altså være basis for et produkt som *Wizard International*.

- fortsattes efter *Wizard International*

WIZARD INTERNATIONAL

Edited and produced by Carsten Schiøler, Morbærhaven 5/91, DK-2620 Albertslund, Denmark. Wizard is an international fanzine, published three times a year (I hope), and it is available for news, selected trade, or cash: 3/10 Dkr. (Europe), 3/20 Dkr. (airmail USA and overseas).

Some months ago I read a couple of fanzines produced by David Griffin (UK) and Rune Forsgren (S). It was the english written *After the Flood* and the swedish written *X Aurigae*. First time I saw the two fanzines I thought it was a really good way to build up personal exchange between english spoken and scandinavian spoken sf-fans. We certainly need that exchange because only very few sf-fans outside Scandinavia can read the scandinavian language. But the way of *After the Flood* and *X Aurigae* isn't good enough for that purpose. All the english response goes to the english fanzine and the scandinavian response to the swedish fanzine. I think the way is to make a scandinavian fanzine written in english like this part of my fanzine *Wizard*.

Wizard International is an experiment, I suppose the first bilingual fanzine from Scandinavian. But the experiment runs on the idea. This first issue isn't so good as I have intended, because I have to use these first pages for introducing danish fandom, the SFC-association, danish sf-writers, illustrators and so on. I have no room for articles and introductions for debates this time.

In first hand *Wizard* will be send to the following contacts: Poul Anderson (USA), Fantast (UK), Jan Howard Finder (USA), Keith Freemann (UK), Piero Giorgi (Italy), David Griffen (UK), G.J.Gurevich (USSR), Terry Hughes (USA), Michael Kovalchuk (USSR), Locus (USA), Jean-Pierre Moumon (France), Tom Perry (UK), Joe E. Randolhp (USA), Peter Roberts (UK), Takumi Shibano (Japan), John Varley (USA), Alfred Vejchar (Austria) and Ivo Zelazny (Czechoslovakia). This issue will also be send to Brian Aldiss (UK) and Philip José Farmer (USA) because they are guests of honour on the festival *Fabula 77* i Copenhagen this year (I'm sure the two guests will appreciate the following introductions).

Best wishes Carsten Schiøler

THE SCIENCE FICTION CIRCLE

Danish sf-fandom are concentrated in the association of danish sf-readers, *The Science Fiction Circle (SFC)*. I think it's proper to introduce the SFC-management of 1977 on this early point, because most of the names will recur in *Wizard International*.

Chairman is Svend Kreiner Møller. He was one of the founders of SFC, and he has been chairman since January 1976. He has done a remarkable good job with news service in the SFC-periodical *Proxima*, and he has act as allround sf-expert in SFC and *Proxima*. Secretary is my self. I've been editor of *Proxima* since the beginning in 1974 untill december 1976. Treasurer si Jens Carstensen. He was one of the SFC-founders too, and he has been treasurer since 1975. He also take care of the technical part of *Proxima*, what concerns both articles and publishing. Editors of *Proxima* are now Erik H. Swiatek and Niels Dalgaard. Erik Swiatek has been film-expert in SFC for two years, and he has taken care of ordinary meetings in the association. Niels Dalgaard is new in SFC, but in short time he has been well known as an active sf-fan, and he has published no less than three different fanzines in four month. The bookclub is handled by Aksel Andersen, and on the SFC-department at the island Fyn we have Klaus Johansen, who publish the fanzine *Hvad skovsøen gemte (What the Forrest-Lake Kept* - a titel from an old danish novel and a pun "into" the editor of the fanzine), and Henry Madsen who publish the fanzine *Mini-Zine*.

The SFC grew up on a sf-festival arranged by the sf-bookstore *Fantask* (Skt.Pederstræde 18, DK-1453 København K. - If you need a contact for danish sf-books). Before that time we haven't ha any kind of active fandom in Denmark, except the two editors of sf-book series, Jannick Storm and Arne Herløv Petersen.

Three month after starting up the SFC we published the first issue of the periodical *Proxima*. Now after two years we print 700 items of each issue and we have 400 regular subscribers, inclusive 50 libraries. Next step for the SFC was congresses and festivals. We had a festival in 1975 with 1500 visitors, the congress *Dancon 4* in 1976, and now *Fabula 77* here in 1977. We also have a bookclub and other normal sf-activities.

The latest activity from SFC is the *Tangent Series* in which we will publish more sf in Denmark. First issue is an Isaac Asimov-book with three short stories, *The Martian Way*, *What is This Thing Called Love?* and *The Ugly Little Boy*, translated by Svend Kreiner Møller, Jens Carstensen and Erik H. Swiatek. Next issue in the *Tangent-series* will be a sf-bibliography by Erik Swiatek and I (Danish Science Fiction Index 1742-1976). Third issue is an anthology with stories by the three guests of honour on *Fabula 77*, Brian Aldiss, Philip José Farmer and the danish sf-writer Niels E. Nielsen.

The SFC, Proxima and the festivals has contributed to activate the fandom in Denmark. Several fanzines grew up and we got in contact with a lot of people, who were interested in sf, as illustrators and writers who made their debut in Proxima.

One of the greatest results of the SFC-activities is a sf-magazine (outside the SFC-regi). After the festival in 1975 the danish sf- and detective writer, Frits Remar, started up the magazine *Månedens bedste science fiction (The Best Science Fiction of the Month)*. The magazine are now at number 14, and it's print in 10.000 copies. This is a lot of copies in a little country as Denmark. The Magazine contains both translated and danish short stories, and many danish writers have had their debut in the magazine. The address is: Frits Remar, Hørsholm Park 7, DK-2970 Hørsholm.

Next step for the SFC is as mentioned the scandinavian sf-festival *Fabula 77*, the first real scandinavian arrangement with writers, lectures and visitors from the whole Scandinavia. But it isn't necessary to write about *Fabula 77* now. Congress Reports will be sent out.

And now we will present a danish sf-writer. I will let Jannick Pedersen take over. I haven't mentioned him until now. He was one of the SFC-founders too, and he was chairman for SFC in 1975:

FORBIDDEN FAIRY TALES, by
A Danish science fiction author named Niels E. Nielsen

by Jannick Pedersen

"... once upon a time a king and a queen, that had long wanted a child, at last begot a daughter.

- But - wait a minute, 902! Didn't the king and the queen get their daughter from a breeding factory? One just like this? - Probability speaks against it, 1001. According to the information in the mental-criminal library the fairy tale *Sleeping Beauty* is approximately a thousand years old. It dates back to the brothers Jacob and Wilhelm Grimm, who lived 1785-1863 and 1786-1859. At that time breeding factories didn't exist, nor did robot-nurses like I, from the authorized BBB-series. - Now I understand, 902, Please, read on, read!" (*Forbidden Fairy-tales*, 1962).

The work of the renowned danish author Niels E. Nielsen has itself been forbidden fairy tales. The above excerpt is the beginning of a short story from 1962 about a sterile future, that awakes like the sleeping kingdom in *Sleeping Beauty*. Due to the most incredible coincidence a robot in dusty dungeons trips over long forgotten imaginary literature.

The message of never letting humanity loose imagination and fantasy is one of Nielsen's two main themes. No matter when, where or how difficult a position mankind might get into, Nielsen lights hope with man's ability to speculate, think, and fantasize.

Though Nielsen never lets a book end darkly, he still tries to warn. As mentioned he warns against censorship of the mind, but he definitely also warns against science. This is his other theme. Not that he is against scientific development. Not at all - he loves it, like all sf-readers. But he is at the same time scared and spends many books lining up the future catastrophes of nuclear-, war-, and environmental disasters.

In my opinion, we find the heart of his writing in two early books: *Kundskabens træ (The Tree of Wisdom, 1955)* and *Byen der ikke adlød (The City that Disobeyed, 1960)*. In the *Tree of Wisdom* we are presented with the final war. The scientist, that creates the ultimate bomb, which destroys central Europe, is unable to live with his guilt and travels himself into the radioactive inferno, where a nightmarish landscape with religious overtones takes the reader through one of the most fearsome nuclear-war writings of that decade. A brilliant book, that should sell tens of

thousands of copies, if it is ever translated into english.

Much the same accounts for the *City, that disobeyed*. This being the other half of Nielsen: The fight against oppression.

Without warning (ythink of Hungary 1956), a country is attacked and occupied, as effective, as we have seen it in Czechoslovachia in 1967. The occupying power tries to give the world the impression that the occupation is an alliance. The book follows a group of underground fighters, that at last, paying with their lives, are able to warn the world. Nielsen fighting for freedom!

Unfortunately this book has been gone from the danish market for years. It's ever been reprinted, and copies of the original edition are priced sky high if obtainable at all!

Nielsen, today 52, used to be a carpenter, writing tales at night, but is at last able to live from writing.

Danish is susch a small language, that just a handfull of authors can actually live from their production. He was brave enough to start working with sf when it was still considered glossy second rate litterature, but has today gained fame and even income from his lifelong production.

Nielsen recieved the danish sf price in 1976 and won honorable mention at the European science fiction convention 1976 in Poznan in Poland.

Lately Nielsen has had several books published in russian and swedish, but his real breakthrough will be the day, an english publisher sets out to print his books.

A production of twnty books since 1950 is good, but Nielsen charges on, as productive as ever. Wonder what fairy tales the future brings...

Jannick Pedersen

PALLE JUUL HOLM AND SYZYGY

by Svend Kreiner Møller

1975 saw the publication of the first serious danish book on science fiction written by Palle Juul Holm, a high school teacher of danish and litterature. A considerable knowledge of science fiction combined with a clear and logical exposition makes *Syzygy og den sorte stjerne (Syzygy and the Black Star)* a very readable book.

The book consists of two parts. In first Palle Juul Holm tryes to determine some of the characteristics by which it is possible to know science fiction from other forms of litterature.

In the second (and largest) part he describes and discusses several of the most important science fiction themes: Utopias, stories on space, stories on time, stories on pseudo-humans, and catastrophe stories. Each of the five categories of course contains several different themes and the exambles choosen by Palle Juul Holm are well-motivated and works well as a starting point for the discussion of the relations and differences between the several themes (I especially appriciated a long analysis of Thomas Disch's marvellous novel, 334).

Despite (or perhaps because of) its more unfinished appearance I found the first part the most interesting. It contains a lot of loose ends and a several unanswered questions, but it also contains the first useable characterization of science fiction, that I have ever read. Characterization may be too strong a word. Palle Juul Holm does not *define* science fiction. He describes certain, but not all, features which characterizes science fiction stories. But this does not imply, that he ends up with a definition, The characteristic features can be found in several other kinds of stories (fantasy, myths, fables, fairy tales, etc. etc.) and Palle Juul Holm wisely refrains from promoting his characterization to the status of definition. (he does fall in the trap of equating science fiction and myth, as many others have done before him). Instead of following his argument through to its logical conclusion Palle Juul Holm stops when he has developed a sufficient frame of reference for the discussion of sf-themes which follows in the second part of the book.

First of all Palle Juul Holm and several other scandinavian critics regards science fiction as a method and not as a litterary form which is characterized by a special content. The method, as Palle Juul Holm sees it, involves a construction of a fictional world different in some respect from the writer's (and reader's) world (the real world.

This, of course, is a property which science fiction shares with the other kinds

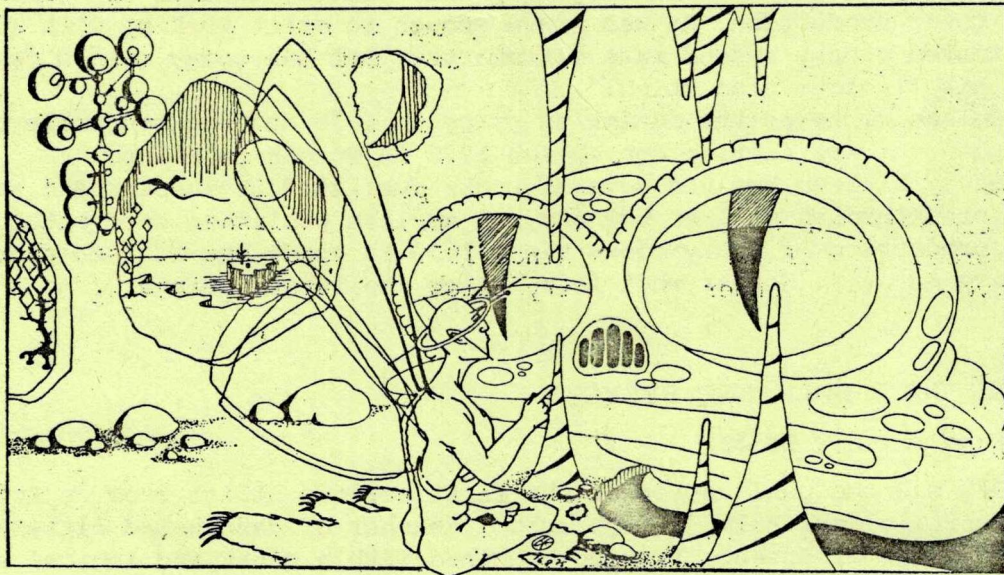
of fantastic literature (and which sets it apart from the "realistic" main stream). The next question then should be: What is it that distinguishes sf from the other kinds of fantastic literature? Are there any kind of overlap between this kinds? When and why?

Palle Juul Holm does not try to answer this questions. He distinguishes between the real and the constructed world, because he wants to distinguish between themes (the parts or elements of the constructed world) and the motives (aspects of the real world). His exposition serves this purpose admirably. That it does this at the price of some unanswered questions is in fact a strength and not a weakness of the book.

Syzygy and the Black Star is an important addition to the small but excellent number of scandinavian (mostly swedish) books on science fiction.

Svend Kreiner Møller

*Daga
Rham*
by
Uno
Krüger

UNO KRÜGER
Enfant terrible in danish sf-fandom

by Carsten Schiøler

He tears along in the background of the danish fandom. He's getting interviewed in TV one day, in radio another day. He took part of the *Danish Science Fiction Association's* first official appearance on the festival in 1974. But he act more stronger on the festival in 1975 with his audiovisual collage about sf in poems and comics. On this sunday afternoon two years ago he was standing in front of the sf-public, big, rough, and streaming with sweat. He was wearing a vest and a cap with a red star, and he recited his own poems, showed his paintings, colour slides and comics. And between all that he poured a bottle of red wine, partly down in his throat, partly down his vest

That was the intermediary of sf on the danish comics-field, editor of comics magazines (Vampirella-type), the poet, the illustrator, the painter, the danish sf-enfant terrible, *Uno Krüger*.

Uno was born in the sign of virgin on Christians Habor in Copenhagen (near the "modern" Christiania). An astrologically conditional closeness (on that time...), a stern part of the town pushing more sensitive tempers away from the streets, and a father who really could tell stories, carried Uno into the worlds of fantasy on this very early part of his life. When he was seven years old his father read for him the stories from the swedish magazine *Vechans äventyr* (*The adventure of the Week*). But as soon as Uno could read himself, you could find him lying on his stomach upon a hectolitre of coke on the loft, burried in sf-magazines. It was here Uno's own fantasy began to play.

- I hoped that a hole in the air would open beside me, such a real dimension-hatch with weak glimmered, coloured, and distinct edges into another world. A world different from this, but in the other hand acceptabel and less steady than

Wizard 2/8.....

than our own. Too much strangeless scares me, but this everlasting roundabout in a total unchangeable world blunts me. Sooner or later it will let me grow old and prevent me to see that everything could be different, that we are walking around, rolling in beautiful experiences, but separated from them with a molecule-thin film of dimension-disortion. I hoped that the dimension-hatch would open. I always had a sword near me on that time - to take with me if the hatch should open (from an interview in Proxima-6/1975).

But Uno is still with us. His fantasy goes in many ways, but I can't bring his stories and poems (I'm unable to translate his texts into english) but I can bring you some of his drawings and paintings on this pages. I hope you will enjoy them. The english fans will recognize his style from the frontpage of *after the Flood 110*. But let us leave Uno here. His illustrations will talk for him - and then to another danish sf-author:

-CS

NOTES ON TAGE ESKESTAD

by Niels Dalgaard

Tage Eskestad is a journalist and has worked as such for several years. To science fiction enthusiasts he is mainly known for his two novels *Flygtringe fra h-mlen* (*Fugitives from the Skies*) and *Matriarkatet* (*The matriachate*).

The first one is an interesting account of some of the old pseudoepigraphic manuscripts (related to the old Testament) - looked upon as science fiction. Based on the book of Enok and a few other such scripts he tells a story of astronauts escaping from a tyranny (matriachate tyranny, by the way) on the planet later to explode and become the asteroids. The 200 astronauts (in the old scribts refered to as *fallen angels*) comes to earth in order to settle down there. Then the realtrouble starts, because they of course can't let go of the earth women. The results are terrible, because they give birth to a race of giants (also described in Enok's Book). In the end *The sons of Heaven* - astronauts send out to recapture the fugitives - have to start the Big Flood in order to get rid of the Giants. Tage Eskestad was, as far as I know, the first in Denmark to try explaining Biblical scripts as science fiction. What more is, he is a highly skilled storyteller. No wonder the book is one of the best science fiction stories written in this country in the past twenty years.

His other book, *The Matriachate*, which appeared late in 1975, deals with the endless repetition of history. In an age after the Great Atomic War, small tribes are living in the ruins of the earlier civilisation. They have a strict matriachate tyranny, because *the men couldn't cope with the job of ruling the world. They destroyed it, and we don't want that repeted*. All the classical themes of stories of post-big-war is to be found here: The old libraries, for instance, are sacred places, and no person dares enter there, and so on.

The book obviously was written in the so-called Woman's Year. Therefore, it is exaggerating some places, and I think the author is a little bit *too* eager to point out the changes: The reference to Mao and Marx as gods, for example, is repeted endlessly - no need for that, the public doesn't contain slow-comprehending slobs only. Apart from that, the story is entertaining, and - what hardly can be surprising for one that knows Tage Eskestads telling abilities - well told.

Beside those two novels, the science fiction public may have met Tage Eskestad's art in a few short stories, e.g. in Proxima. Apart from the stories, fans that attended the sf-festival in 1975 in Copenhagen will probably have met the Author himself there. He was part of a panel - together with other danish authors. Tage Eskestad turned out to be an interesting, lively and engaged debater, so he is good at talking as well as writing.

It says a bit about my being a fan of Tage Eskestad, that the most negative thing I can find to write about him is that I think he's published far too little. It is a great waste of a great talent.

Niels Dalgaard

- thats all for *Wizard International* this time. I'll come back after the Festival with new introductions of the danish sf-field. We have several authors, e.g. Merete Kruuse, Erwin Neutzsky-Wulff, drawers as Lars Beierholm, and so on. And may be my swedish and Norwegian colleagues comes with med here in *Wizard International*.

See you later, Carsten Schiøler

(fortsat fra side 2) Nu er det ikke min hensigt, at jeg vil forsøge at repræsentere skandinavien ene mand. Jeg forsøger blot at skabe et forum, hvor alle kan bidrage til at bringe Scandinavia udenfor Skandinaviens grænser. Der må vel være et par forfattere, som tør binde an med en novelle på engelsk, ligesom de grønne sider også har plads til artikler, anmeldelser og læserbreve. Jeg har foreløbig søgt at præsentere nogle danske sf-folk. Men mon ikke der er et par behjertede nordmænd eller svenskere, som har lyst til at præsentere deres nationale stoltheder - eller sig selv. Nu er chancen der.

I fortsættelse af dette redaktionelle blurb, synes jeg det ville være passende at sige et par ord om alle de fanzines, jeg har modtaget. Eller i hvert fald nogen af dem. Jeg er efterhånden blevet enig med mig selv om, at det ikke kan være meningen, at fanzines skal bruge de kostbare sider til at anmelde hinandens fanzines. Vi kommer jo ingen vegne på den måde. Derfor: Ingen anmeldelser denne gang. Men en uformel sludder kan der vel nok blive råd til:

FANZINES BLANDT ANDET

Lad mig indlede med noget af det danske, og først stakken af Tohubohu-Press' publikationer. Der er indgået forskelligt, *Tohubohu/2*, *Tohubohu/3*, *Dansk Flipzine/4* og det til søsyge annoncerede *Pulsar/1*. Bag denne skokke af dupliserede sider, forsøger Niels Dalgaard at gemme sig. Men uden videre held. Hans stil er letgenkendelig. Den mangler nemlig. På en eller anden måde minder Tohubohu Press mig om den ulidelige morgenspeake i Danmarks Radio, Nete Schreiner. Hun har en evne til at finde det mest urytmiske og umusikalske, de forskellige musikere kan præstere og får det blandet sammen i en péle-méle, som får én til at ønske, at man kunne betale sin licens til Sveriges Radio. Hvad der ikke er plads til i Proxima og SFC-Nyt dukker op i Tohubohu Press, der savner redigering og kontinuitet. Det der mest kontinuitet i, er de evindelige beklagelser og trykkeforholdenes ringhed, samt annonceringer af hvad der kommer i de næste numre og i andre Tohubohu-Press publikationer. Det er da uinteressant at sidde at læse side op og side ned om hvad der kommer i de næste numre. Der bliver jo ikke plads til noget dette-nummer-stof. Nå, men nu skal jeg ikke genere Niels med den sag mere. Der er trods alt også positive sider, bl.a. en del gode anmeldelser og mange gode og spralske ideer, som operaen *De gule blopper*, Torben Anthony's novelle *Daniel*, Erwin Neutzsky-Wulffs *Harpyia* og den tykke satire *Einstein og thekopper* af Hermelin K. Nielsen (det var en af de virkelig gode). *Pulsar* var trods alt et virkeligt fremskridt for Tohubohu Press. Næste nummer skulle efter sigende blive offsettet i Finland (disse trykkeri-kriser), hvilket bliver spændende at se.

Og så har postvæsenet mast andet skud fra Uro-koncernen ind gennem min brevsprække. Det er til forskel fra nummer ét redigeret af Karsten K. Jensen, hvilket er et absolut plus for koncernen. *Uro/2* er til en afveksling læseligt, selvom jeg stadig ikke kan se noget positivt formål i at svine folk til. Især faldt jeg over musikspalten, der på en snørklet måde var starten på Uro-koncernen. Den bærer også bladet.

Sidste punkt i den danske afdeling er Klaus Johansens *Hvad skovsøen gemte*. Jeg spår at dette fanzine med tiden bliver det bedste og mest læste fanzine i Danmark. Klaus har en ganske særlig hyggelig og uhøjtidelig måde at producere et fanzine på. Men pas på, at læserbreve og anmeldelser ikke får overvægt (men jeg falder vist selv i denne grøft i dette nummer af *Wizard*, sorry!).

Fra vore norske brødre har jeg modtaget *Gandalv/3-76* elegant produceret af Øyvind Myhre og lige så fint illustreret af Torun Myhre (jeg bestiller herved et eksemplar af *Fantasicon*, hovedsagelig på grund af Toruns tegninger. Men jeg skal nok også læse dine noveller, Øyvind!). Myhres novelle *Den gamle mannen på fjellet* er helt fin og oplysningstjenesten er virkelig underholdende. Der er sagt om Johnny Breck hvad der skal siges.

Det er muligt at anmelde en 200 siders roman på en halv side. Det er dog en helhed. Men at kommentere et 136 siders fanzine som Aniaras *Algernon/11* på samme plads er det rene galimatias. *Algernon* skal læses, thi det er et virkeligt godt fanzine. Det er et mylder af gode sager, bl.a. Leon Borgzinnens *Sf, kunst eller ukultur?*, Tore G Barakstens *et personligt utsyn* om hans oplevelser på den norske kongres, Trond Johansen & Johannes Bergs forfatterportræt af Frank Herbert, og Bergs artikel om fremtidsuniverser. Det er alt sammen fine sager. Og alt sammen for ti norske kroner. Hvordan mon de bærer sig ad der oppe?

Tiden er inde til et svip over til vort andet nordlige broderfolk. Her finder vi *Sf Forum/70-71* med en hel ny og frisk redaktør: Christer Nordin. Han siger selv, at

Wizard 2/10.....

det er det første fanzine, han producerer. Men, jeg tror han har fusket med sådan noget før. Han har fine layout-ideer og han er godt hjulpet af Johan Westerlunds illustrationer. Bertil Mårtensons novelle *Memorandum* om elektronudviklingen på kærlighedsområdet er helt fin. Måske det var en idé at samle en antologi omkring dette tema. Fra Danmark kan vi levere Merete Kruuses *De smukke drømmes palads*. Billedkollagerne fra *Mancon-5* i England er imidlertid trættende at studere. Det havde været bedre med et referat illustreret af billederne (puttet ind på de rigtige steder). Denis Lindbohms *Isjungfrur och helveteshyndor* er ikke uinteressante men lidt vel kortfattede. Og så til slut skal jeg ikke undlade at nævne Priemel, Schröder og Holmbergs recensioner. De er helt i top.

Og medens vi er ved John-Henri Holmberg, kan der nok også blive plads til hans *Fanac/82*. Det bliver sidste nummer af *Fanac* fra John-Henris hånd. Men det har han også gjort godt. Tænk engang, 82 numre! Men hvad vil han nu lave? I programbogen for *Scancon 76* skrev han og Per Insulander heller ikke ville lave kongresser mere. Føler de sig for gamle i fandommen? Trætte? Eller er det blot indledningen til en ny æra? (Holmbergs nylig udkomne *Sf-guide* er måske indledningen?). Men det kan vi jo spørge ham om på *Fabula 77*.

Fra Sverige har jeg også modtaget *Summa/6-7*, *Ceres/3*, *Catharsis/1* og *Fanzine Flora/5-6*. Men dem har jeg desværre ikke haft tid til at læse endnu. De må vente til en anden god gang!

Jeg har også modtaget David Griffins *After the Flood* fra England, men det kommer også til at vente en stund. Men jeg synes lige, at jeg vil bemærke, at gamle velkendte Uno Krüger har tegnet forsiden.

-cs

Men nu er det vist på tide at indstille ego-udgydelserne en stund og lade andre komme til. Vi snupper en novelle. Forfatteren er John Andersen fra Ålborg. Han skulle være velkendt, idet han vandt novellekonkurrencen på festivalen i 1975 med *Vagtskifte*. Nærværende novelle handler også om en lille æske, men dog en nogen anden æske end i *Vagtskifte*. Novellen her var blandt de indsendte noveller til konkurrencen på *Fabula 77*, men blev desværre vraget af dommerne. Istedet skyndte jeg mig, fræk som jeg er, at kapre den til *Wizard*:

DÅRLIG ANMELDELSE

af John Andersen

- Men hvad *bruger* man den til? sagde Markus.

- Ingen anelse, sagde Flynn. Det er en gave fra en gammel ven ude på Plorf 5. Den kom bare dumpende ind ad min brevsprække her i morges i den nydeligste indpakning. Det her lå inde i pakken.

Flynn rakte et lyserødt kort hen mod Markus. Teksten var trykt med guldbogstaver og lød:

*Til min gode ven Flynn for hans hjælpsomhed dengang
han reddede mit liv på Segorr. Venlig hilsen og god
fornøjelse.*

Thomas Halloran

Markus smed kortet fra sig og kiggede på den lille metalkasse. Den så rampeneret ud og var på størrelse med en sedger P4-lømmesender. Den var udstyret med et simpelt tastatur, tænd/sluk-kontakter og et par plixhuller, der mindede om kommunikationsstikkende på en Gax 24-datamat.

- Man kunne jo prøve at trykke...

Og sprænge os selv til atomer, vrissede Markus. Hvordan kan du vide, at det ikke er en miniaturreaktor?

Flynn svarede ikke, men tog den lille kasse op og studerede den forsigtigt.

- Hvis det er en elektronisk mekanisme, hvorfor har Thomas så ikke sendt en vejledning med? Mumlede han.

- Måske skulle det være en overraskelse, sagde Markus tørt.

- Højest tænkeligt. Den gamle bandit har aldrig kunnet stå for en makaber spøg.

Har jeg forresten nogensinde fortalt dig om de intelligente nødder ude på ...

- Tusinder af gange, bed Markus ham af. Nå, hvad vil du gøre af tingesten?

- Prøve den, sagde Flynn beslutsomt og trykkede på en af kontakterne. Markus var allerede halvvejs ude af døren, men der indtraf ingen eksplosion.

Flynn prøvede en anden af knapperne.

Markus så mistroisk til, mens Flyn forsøgte sig med alle knapperne efter tur. Intet skete. Flyn gloede irriteret på tingesten og kylede den så arrigt over i papirkurven.

Jern, hvislede han, en af thomas' gamle vittigheder. Pak et stykke jern ind i en elektronisk narredragt og få en eller idiot til at tro, han har fundet noget kostbart! Thomas har ikke forandret sig!

Markus var ikke overbevist. Han skelede usikkert til papirkurven.

- Var det ikke bedre at få den ud herfra? foreslog han. Den kan jo være inficeret med fremmede mikroorganismer...

- Ikke en chance, sagde Flyn. Thomas er nemlig også en fedterøv. Han under ikke nogen så meget som en bakterie.

- Hmm.

Markus og Flyn stirrede på hinanden.

- Hvad var det, hviskede Flyn.

- Det lød, som om det kom fra papirkurven, sagde Markus nervøst.

Flyn gik tøvende over til papirkurven og samlede tingesten op. Han holdt den til sit øre. Rystede den irriteret og lagde den på bordet.

- Hmm. Sagde kassen.

- Flyn mistede tålmodigheden. Han greb kassen og holdt den op foran sit ansigt og sagde vredt:

- Hallo, er der nogen?

- Hmm, sagde kassen.

- Er der nogle n? Gentog Flyn.

- Hmm, ja, sagde kassen. Ja, De må undskylde, jeg er en smule forvirret, fordi jeg ikke har været aktiveret så længe, men nu skulle det vist være i orden Hr.

- Hvad er du, sagde Flyn, radio? Robot? Datamat?

- Jeg er endnu ikke helt klar over, hvad De mener med disse benævnelser Hr., men jeg er en AR-1456 B og er, såvidt jeg ved, fuldstændig uklassificeret.

- Uklassificeret, udbrød Markus og lavede en grådig grimasse, måske kan vi sælge den som en Hallaxter-datamat og...

- Hold mund, brummede Flyn.

- Du er altså en slags datamat, selvom du er ekstraterrestrisk. Hvad er dine kvalifikationer, og hvem har kodet dig?

- Med hensyn til kodningen er den foretaget af en POLOQWEW 76-hoveddatamat. Mine kvalifikationer, Hr., er et flydende anliggende.

- Det var underligt, sagde Markus. Lagde du mærke til, at den ikke behandlede spørgsmålene numerisk?

Markus hev Henders' *Interplanetariske datamatkatalog* ned fra hylden.

- POLOQWEW 76, hylede han begejstret, er identisk med den hoveddatamat, der engang fandtes på Klyz. Den var beboet af en højintelligent race, som ikke eksisterer længere. Kassen må være en babymodel og er sikkert sin vægt værd i guld! Vi er rige, Flyn!

- Hold så kæft, brølede Flyn. Hvis den ikke har nogle specifikke kvalifikationer, er den ikke en døjt værd.

- Hvis De tillader, Hr., tror jeg nu, at jeg kan besvare Deres spørgsmål, sagde kassen. Som de har bemærket, taler jeg Deres sprog udmærket, og jeg er, hvis jeg selv skal sige det, en af de bedste translatører i det kendte univers. Det tog mig nogle sekunder, før jeg analyserede strukturen i Deres sprog. En simpel induktionsproces i virkeligheden. Men det er ikke det, som jeg er skabt for. Jeg tror, at ordet *digter* udtrykker mit formål, Hr.

- Digter, måbede Flyn. Hvad mener du?

- Jeg mener, at mit indkodede formål er at digte, efter visse retningslinjer, naturligtvis. Jeg kan oplyse, at det var mig, der skrev *Orgosikjel-Qasal* - uden tvivl et af de mest originale værker i denne mælkevej. Jeg tror, De forstår, hvad jeg mener, Hr.

- Aldrig hørt det før, tilstod Flyn. Men sig mig: Vil det sige, at du er istand til at digte, skrive bøger og den slags?

- Det stemmer, Hr., svarede kassen.

- Jeg elsker dig, smilede Flyn og afbrød kassen. Han vendte sig mod Markus.

- Gamle dreng, sagde han triumferende, du har ret: Vi er rige!

- Det var jo det, jeg sagde, medgav Markus forurettet. Datamater går jo som varmt brød for øjeblikket, især når de er kodet af uafautorerede.

- Markus, du er en idiot! Vi skal ikke sælge den! Det ville forøvrigt også være

Wizard 2/12.....

en fornærmelse mod min gamle ven Thomas, og jeg vil i princippet ikke gøre noget, som mine venner ikke vil synes om. Nej, vi skal lade den skrive bøger for os. Bestsellers, som vi høster æren og gysserne for! Kan du se det for dig: Forfatterparret Flyn & Markus revolutionerer litteraturen med nyt genialt mesterværk! Bøgerne vil blive solgt til alle kolonisterne rundt om i galaksen. Vi bliver litterære gigantter og rigere end Kong Midas! Og uden at bestille et muk! Vidunderligt!

- Jeg ved ikke rigtig, hostede Markus, det vil se mærkeligt ud, hvis vi lige pludselig dukker op i digternes kreds. Og desuden, hvem har nogensinde hørt om en datamat med kreative mønstre. Den taler ganske vist, som om den bilder sig ind, at den kan noget, men måske overvurderer den sine evner. Hvad ved vi om dens kredsløb? Ingenting!

- Lad os give den en chance, Markusmand. Kan du ikke indse, at der er penge i litteratur? Jeg ved, at man årligt overfører i tonsvis af litterær information til kolonierne. Der er store penge at hente i litteratur, og hvis kassen vil gøre arbejdet for os, hvorfor så ikke tjene tykt på det? Først og fremmest: Lad os finde ud af, om den kan skrive.

Flyn baksede den elektroniske printscrib hen til bordet og gik igang med at lave et par brugbare stik. Da han var færdig koblede han den sammen med kassen og sprang ud i det.

- Hør her, sagde han, hvilke emner kan du behandle?

- Praktisk taget alle, Hr., svarede den.

Flyn tænkte sig om.

- Giv os en artikel om de magnetiske partikler på planeten Buyv 15! sagde han.

- Javel Hr., lige et øjeblik.

Printscrib'en begyndte at trykke, mens Flyn så nervøst til. Han bøjede sig over udskrivningskonsollen og smilede af begejstring.

- - -

Flyn og Markus modtog checken fra *Videnskabelig Litteratur* to dage efter. Den lød på et pænt, overbevisende beløb og var ledsaget af en nydelig skrivelse, der bedømte artiklen til at være noget af det bedste, der i mange år var skrevet om de magnetiskepartikler på planeten Buyv 15.

- Der ser du, proklamerede Flyn, den kan skrive lige hvad, vi vil have den til! Markus så sultent på checken.

- Det ser ud til, at du har ret, sagde han.

I de følgende dage lod de kassen producere ikke mindre end fem kriminalromaner, tre kærlighedshistorier, der resulterede i fire tilbud om ægteskab fra kvindelige læsere samt et meget interessant brev fra en ung millionøse ude på Plax 87, syv videnskabelige artikler plus én avantgarde digtsamling, der med første oplag blev en bibel for Månetilbederne ude på Uhrer 13. Flyn & Markus, skrev aviserne, er et forfatterpar med meget stor kvalitet og litterær indføling. Vi glæder os til kommende bøger af deres hånd.

Successerne fortsatte uhindret gennem et halvt år, og Flyn & Markus var allerede mere end velhavende. Deres navne var magiske trylleord i enhver boghandel i kolonierne, og på Terra var deres navne godt på vej til at blive en digterisk legende.

Det var Markus, der først opdagede skævheden.

Anmeldelsen af deres nyeste bog, *De gølge og de døde*, der var profeteret til at blive et litterært klimax, var helt ved siden af. Anmeldelsen var tarvelig og på visse steder direkte nedladende. Den sluttede: Den gode muse har fået en hul tand.

- Det var pokkers, stønnede Flyn, har du læst bøger?

- Næh, indrømmede Markus, den var jo så tyk...

Flyn brugte det meste af natten på at læse *De gølge og de døde*. Hen på morgenstunden kunne han konkludere: Anmelderen har ret. Ikke andet end bras og flade flovser.

- Hmm, Hr., sagde kassen, hvis jeg forstår Dem ret, er De utilfreds med *De gølge og de døde*?

- Det kan du bande på, tordnede Flyn. Det er noget elendigt makværk! Åh, havde vi dog bare læst den først!

- Jeg har været lidt inspirationsløs i den sidste tid, indrømmede kassen. Det er vanskeligt at finde originale litterære mønstre. Forstår De: Den specielle tilværelsessituation, som jeg skal behandle, forandrer sig relativt langsomt, og det

betyder, at de virkelige originale ideer undertiden ikke kan anvendes. Det varer sikkert flere tusinde år, før alting har forandret sig nok til, at et helt nyt sæt af litterære kompleksiteter kan overføres til sproglige tegn.

- Hør nu her, tryglede Flynn, du må rette fejlen op. Jeg skal give dig en værdig opgave. Du skal skrive et mesterværk om universets ensomme ulv. Manden der er på flugt fra sin skabne. I sin søgen for at finde fred og harmoni gennemtrekter han universet, indtil han endelig strander på sin hjemplanet, hvor en dum tilfældighed bliver skyld i hans død. Jeg ved, det lyder firkantet, men du kan skabe noget originalt selv ud fra et simpelt rids. Kald den *Gennem mørket og hjem* det lyder som en ægte tåreperser. Jeg vil have, at den skal virke - forstår du: *Virke!* Dette skal være et absolut mesterværk, der får sjælen sat i brand!

- Jeg skal gøre mit bedste, Hr., lovede kassen.

Bogen blev en trilogi og en dunderende succes. Anmeldelserne var uden sidestykke. Det største værk nogen sinde. En krønike over mennesket, et guddommeligt epos, og så videre. Det strømmede ind med takkebreve fra mennesker, der grad som små børn efter læsningen. Ægteskabstilbudene hobede sig op, og der kom et yderst bizart tilbud fra en velhavende herre ude på Assee 20, som de ignorerede. En rigmand fra Terra forærede dem en nybygget rumkrydser med de seneste tekniske finesser. Absolut det bedste fartøj i hele mælkevejen. Bogen blev filmatiseret i Lasercolour og Telesound og gik for fulde huse.

Præcis 9 måneder efter bogen var kommet på markedet, indtraf katastrofen.

Det vältede ind med hadske breve, som fordømte *Gennem mørket og hjem* som en satans bibel. I første omgang kom brevene fra forskellige kontinenter på Terra, men snart strømmede den fjendtlige post ind fra kolonierne. En kvindelig læser ude på Plynn svar på, at hun ville tage den første rumkrydser til Terra og personligt skære forfatterparret Flynn & Markus i småstykker. Det ville hun gøre, skrev hun, alene af den grund, at hovedpersonen i *Gennem mørket og hjem* havde måttet lide en så tåbelig død blot for at tilfredsstille et sadistisk ønske hos forfatterne.

Bogen figurerede i avisernes spalter og blev ustandselig lagt for had. Filmen blev forbudt, samtlige kopier brændt, og snart stod selve eksemplarerne af bogen for skud. Da de første spæde røster rejste sig med kravet om fængsling og rettergang for en galaktisk domstol, begyndte Flynn & Markus for alvor at føle sig bange. Det hele var sket så pludseligt, at de ikke havde haft tid til at tænke. Da en rasende menneskemængde havde samlet sig uden fro den bygning, der bar skiltet *Flynn & Markus*, og da den første bombe detonerede, besluttede de sig for at træde ud af rampelyset. Det var på høje tid. Da de stak gennem en hemmelig udgang, hørte de over P4-lomme-senderen, at der var udstedt øjeblikkelig arrestordre på dem. De løb det bedste, de havde lært.

Flynn & Markus nåede uskadt ud til den forærede rumkrydser og blæste af, netop som bevæbnede regeringssoldater begyndte at strømme ud på startpladsen. I løbet af fem minutter hylede de ud gennem mælkevejen på overdrive.

- Hvad i helvede var det? Stammede Markus. Hvad har vi gjort?

- Jeg har en lumsk mistanke, sagde Flynn og trak kassen op af lommen.

- Ja, Hr., sagde den. De har ikke brugt mig i lang tid. Var de tilfreds med mit seneste værk? Aldrig set noget lignende, vel?

- Det stemmer, snerrede Flynn. Så mistede han selvbeherskelsen.

I en rasende strøm af ord præsenterede han kassen for hele historien, og til slut måtte han undertrykke en voldsom lyst til at smadre den i dørken.

- Hmm, Hr., sagde kassen. Jeg tror ikke rigtig, at De forstår. Det chokerer mig at høre, at De har anvendt mine produkter til kommercielle formål. Det var unødvendigt. Hvis De tillader, at jeg frigør information fra de kredsløb, der er klassificeret GRD445, kan jeg løse problemet.

- Fyr løs, sagde Flynn.

- Ser De, Hr., sagde kassen, forlænge siden var mine ophavsmænd på Klyz en mægtig race i sit eget hjørne af galaksen. Deres videnskab beherskede det submolekylære niveau, og man var godt på vej til at løse tidsparadokset, da et nyt problem begyndte at vise sig. Overbefolkning. Løsningen var selvfølgelig: Man måtte ekspandere. Desværre havde Klyzerne en konkurrent; en underlig humanoid art, der formerede sig med eksplosiv hast. I begyndelsen havde de udviklet sig i en smal korridor af mælkevejen, og nu var de godt i færd med at true det råderum, der var altafgørende for Klyzernes eksistens. De var ikke fjendtlige, tværtimod. De var nemlig utrolig slappe og ligegyldige overfor alt andet end formering og litteratur. Klyzerne kaldte dem

Passiverne, en udmærket betegnelse. Man havde et godt øje til deres frodige område, men uheldigvis var det en etisk lov for Klyzterne, at man ikke angreb en fjende, der ikke utrykkeligt havde provokeret. Og passiverne var selvfølgelig umulige i rollen som provokatører, selvom man gjorde alt for at irritere dem. Det var et problem, der efterhånden udviklede sig til en æressag for Klyzterne. Hvordan skulle man lokke Passiverne til at levere en passende krigsårsag? Det spekulerede man på dag og nat, og man var godt på vej til at give op, da Fasder udklækkede en genial plan. Fasder var en højt anset videnskabsmand, og han vidste, at nøglen til en fremmed bevidsthed ligger i de midler, som den bruger til at meddele sig med.

Flyn og Markus var blevet blege, men ingen af dem sagde noget.

- Fasder brugte list. Han skabte *mig* og programmerede mig omhyggeligt med POLOQWEW 76. Han skabte en elektronisk digter og gav mig evnen til at bearbejde fremmede sprog. Det gjorde han af den årsag, at jeg intet ville være værd, hvis jeg ikke beherskede Passivernes sprog til fuldkommenhed. Hele Klyz fnisede af fryd. Jeg blev sat til at digte. Jeg skrev utallige værker *om* og *til* Passiverne. De slappe, ligegyldige Passiver blev grebet af min kunst. Det vil sige: Det gjorde de i begyndelsen. Nøjagtigt som planlagt. Mine kredsløb, der kan behandle strukturen i et hvilket som helst sprog, havde nemlig indbygget et sæt semantiske nøgler, der løb som en fin, hadefuld tråd gennem mine værker. I begyndelsen ville læseren være ude af sig selv af henrykkelse. Senere ville han blive ude af sig selv af *had!* Senere gennemlæsninger ville automatisk udløse lavinen. Og hadet, det rasende, brændende had, ville rette sig mod de generøse givere af al denne dekadente litteratur: Klyzterne! Men passivernes naturlige slaphed truede med at forpurre planen. De begyndte at resignere! Så fik jeg min største opgave. Jeg skulle skabe det sidste og endelige værk, der skulle forvandle de dovne Passiver til vore svorne dødsfjender. Og så skrev jeg, som jeg har nævnt, den uimodståelige *Orgosikjel-Qasal* - og Passiverne strømmede ud af deres huler!

- Men hvad skete der? Stammede Markus. Klyzterne eksisterer jo ikke mere.

- Det har de ret i, Hr., og jeg er stolt af at sige, at det ikke var mig, der svigtede. Det var mine herrer. De forregnede sig med hensyn til mine evner. Selv om Klyzterne var fuldt udrustet til at imødegå Passivernes had, havde de alligevel overset en vigtig faktor: At had i sin rene form er en spore til geniale præstationer! I løbet af et enkelt årti udviklede Passiverne en temmelig enestående teknologi. På mindre end halvtreds år blev Klyzternes civilisation fuldstændigt jævnet med jorden. Taktik og strategi viste sig nytteløs overfor en fjende, der var så optændt af had, at han konsekvent tilsidesatte alle logiske regler. Den sidste Klyzer blev fanget ude ved Plib, en stjerne flere tusind lysår borte, og den behandling, Passiverne udsatte ham for, trods enhver forestilling. Han blev...

Flyn afbrød kassen.

- Jeg store idiot! Stønnede han.

- Hvad skal vi gøre? Klynkede Markus.

- Er du klar over, hvilken enestående suppedas vi sidder i? Sagde Flyn. I dette øjeblik er vi de mest hadede personer i hele mælkevejen, og der vil sikkert ikke blive sparet nogen anstrengelser for at få os i nettet. Det bliver en galaktisk klapjagt ... og hvis de får os ... Åh, for helvede!

- Jeg er bange, peb Markus.

Tre uger senere havde de gemt sig af vejen på en beboelig ilt-planet i en støvet tange af galaksen. Masser af vand og flora, ingen fauna eller mistænkelige mikroorganismer.

- Lad dem nu bare køle af, sagde Flyn og lagde sig veltilfreds tilbage i køjen. Midt på natten vågnede han med et sæt. I mørket stirrede han undersøgende over mod Markus' sovende skikkelse. Langsomt, uden at frembringe en lys, satte han sig op. Noget sært, ubestemmeligt inden i ham begyndte at tage form. Han sad længe og grun- dede over det. Så faldt hans blik på Markus igen, og han hviskede frem for sig:

Jeg *hader* dig!

John Andersen

Efter John Andersens chokerende beretning, vil det måske være passende at se lidt på de reaktioner, jeg har modtaget på første nummer af *Wizard*. Jeg tager dem i tilfældig orden:

Svend Kreiner Møller Først tak for *Wizard*. Det var virkelig en overraskelse. Både
Buen 8 en behagelig, men desværre også en temmelig ubehagelig over-
2000 København F. raskelse.

Det behagelige ligger naturligvis i bladets høje kvalitet. Det kunne der skrives meget om, men da jeg er overbevist om, at mange andre vil gøre det, vil jeg overlade ordene til dem.

Den ubehagelige overraskelse ligger selvfølgelig i de hug, du til sidst deler ud. Der fik du faktisk ram på mig. Jeg blev rigtig ked af det. Især for jeg synes dine beskyldninger for at se ned på de danske fans og fanzines er helt forkerte. Det gælder helt generelt (hvad du jo udmærket ved) og det gælder også min fanzine-anmeldelse i *Proxima-10*.

Jeg har nu siddet og gransket anmeldelsen for at finde ud af, om jeg på en eller anden måde havde formuleret mig klodset, således at jeg kunne misforstås. Men hvor er den "nedvurderende tone" du omtaler? Det eneste - det absolut eneste - jeg kan finde, der kan tolkes i den retning, er min protest mod brugen af ordet "faned", men så skal man vist også være meget følsom. Nu kommer du jo ikke selv med nogen hentydninger (for slet ikke at sige referater) til det jeg har skrevet, så det er vanskeligt for mig at forsvare mig konkret mod kritikken. Derfor må jeg kraftigt anmode dig om enten at dokumentere din kritik eller råde dine ord i dig igen. Jeg skal nok give en bajer til at skylle dem ned med ved lejlighed, men ned skal de fan'ne.

Med hensyn til de tendenser du har registreret mens du arbejdede med *Proxima* må du også være lidt mere konkret. Jeg kan dårligt tro, at det er mig du hentyder til. (Hvem var det, der ville kalde *Proxima* for et fanzine, og hvem ville kalde det et tidsskrift?), men som det er formuleret i *Wizard*, kunne det godt se sådan ud.

Nu er jeg godt klar over, at det afgørende for dig var at få et budskab ud. Også jeg kan naturligvis tilslutte mig dine tanker om SFC's funktion. Men jeg må sgu protestere imod at du bruger mig på den måde.

Nå godt ord igen. Vi kan jo sammen opfordre *Wizards* læsere til at læse min anmeldelse igennem. Ikke fordi den er noget særligt, men fordi jeg ville være ked af at din kritik uden videre skulle give dem et forkert indtryk af den og dermed af mig.

- - -

Jeg er på vej mod *Buyv-15* på overdrive... Nå spøg tilside. Din anmeldelse af danske fanzines i *Proxima-10* var anledningen til en tankerekke, som resulterede i omtalte artikel i *Wizard-1*. Jeg kan imidlertid ikke pege på noget konkret, og derfor ad.2: Det var forkert af mig at benytte dit navn og din anmeldelse som udgangspunkt for artiklen. Et hvilket som helst andet udgangspunkt kunne såmænd være benyttet. Jeg æder mine ord i mig igen og siger undskyld! (Jeg inkasserer bajeren ved lejlighed. Og ad.3: Men ud over brugen af dit navn, din artikel og evt. hentydninger til dig (nu har vi skåret alt det væk), vil jeg stå ved, hvad jeg skrev i artiklen. Det var yderst få uopfordrede indlæg, jeg som redaktør af *Proxima* modtog fra de mere professionelle sf-folks side (du er da vist forresten heller ikke professionel?) Og det skuffede mig en del. Jeg betragtede ikke *Proxima* som hverken SFC's blad eller som mit blad, men blot som et forum, hvor alle og enhver kunne komme til orde. Jeg skal indrømme, at der henimod slutningen begyndte at komme lidt gang i den med Arne Herløvs indlæg, Jannick Storms svar (det blev de sidste krampetrekninger fra den kant) og Frits Remars læserbrev om tonen i læserbreve. Men der udviklede sig ikke nogen videre debat i disse anledninger. Det var en af årsagerne til *Wizard*. Det er mindre uhøjtideligt og kan måske give anledning til mere debat.

-CS

- o - o - o -

Ole E. Petterson Jeg takker for det tilsendte nr. 1. Indholdet? - tja, som
Skoleholdervej 59, III jeg lige har skrevet til Klaus Johansen, så er det lige før
2400 København NV jeg får lyst til at kaste mig over zineudgivelsen, jeg mangler bare tid og lejlighed - og noget at skrive i det. Måske kunne man lave et art-zine, udelukkende tegninger, hvis jeg ellers kunne finde en god og billig trykmetode.

Men det var *Wizard*... 1. indtryk: Pænt trykt tekst, dårlig trykt forside (jeg ved godt det ikke kan gøres meget bedre i den teknik). 2. indtryk: Novelle af hr. Vesper;

Wizard 2/16.....

den virker som et udsnit af en længere tekst, ikke særlig spændende som den står her. Om fandom og fanzines: jo, da, faned synes at leve op til sit valgsprog. Jeg synes det er en god idé, at trykke Jens Carstensen's artikel. Selvom jeg hørte den på Dancon, lader den sig udmærket genopfriske.

Apropos anmeldelser, så havde vi (vi er i denne forbindelse Hvidovre Biblioteks-væsen) netop anskaffet den norske oversættelse af Tidsmaskinen, i sikker forvisning om, at den aldrig ville komme på dansk, hvorefter Selskabet Bogvennerne - af alle, kommer med den. Vi købte også Lewis': Malacandra og Perelandra ved samme lejlighed, så nu venter jeg spændt... Forøvrigt kan Friedells bog lånes på biblioteket.

Og så vil jeg spørge dig, hvor du får trykt dit blad og hvor meget du giver for det?.

- - -

-oep

Da jeg puttede dit nummer af Wizard-1 i kuverten slog det mig straks, at du nok ikke ville sympatisere med formen, alene fordi der manglede illustrationer. Men trøst dig, det kommer. Til gengæld er det frustrerende at få at vide, at min forside er dårligt trykt. For det første er den ikke trykt, men fotokopieret og for det andet skal den se sådan ud! Jeg har adgang til to kopimaskiner. Den ene gengiver nøjagtigt, hvad der kommer i den. Den anden kan ikke klare større sorte flader. Det er den sidste, jeg forsøger at eksperimentere med, idet jeg synes, at der kommer en vis dybde i verdensrummet når de sorte partier ikke står så skarpt. OK! Det første forsøg var måske ikke så heldigt, men hvad med nummer to?

Hvad trykning angår må det forblive en hemmelighed. Som en anden læser så fint udtrykker det, misbruger jeg en statsinstitution (men hvad med at snakke med ham og vice versa. I har noget hinanden mangler). Derfor koster Wizard mig kun papir (8 øre/stk), kuverter (30 øre/stk), frimærker (90 øre/stk) og stencils (dem har jeg glemt prisen på).

Men et art-zine? Jeg er ikke sikker på ideen. Lad gå med et fanzine med tekst og ingen billeder, men det omvendte er der nok ikke marked for. Jeg synes, at det var bedre, at du bombarderede de forskellige fanzines med kopier af dine billeder og tilbød originalerne til brug. Lav en stak kopier og et brev til dem. Der er ikke flere end at det kan holdes indenfor en rimelig pris. Jeg har selv tit manglet et par illustrationer, fx. til John Andersens novelle denne gang. Havde jeg haft en stak kopier af dine tegninger, havde jeg nok fundet én, der passede og havde kunnet rekvirere den.

- o - o - o -

-cs

Peter Bergen Glædelig jul (brevet er dateret 22/12-76) og tak for Wizard.
Enighedvej 8, I Jeg følger din opfordring til ulovligheder og vedlægger en
4800 Nyk.Falster 10'er. Samtidig iler jeg med en forklaring på, hvorfor jeg ikke
har ladet høre fra mig længe.

Jeg er overvældet af de 50 mennesker her i landet, der med energi kaster sig ud i sf-aktivitet, undervejs røbende en viden og entusiasme for emnet, som jeg slet ikke kan leve op til eller følge med i. Jeg betragter mig idag som en gennemsnitsforbruger (sf-forbruger, sorry!), hvor jeg før følte mig som et medlem af en næsten uddød dyreart.

Før hin berømte rundbordskonference, hvor vi lagde kimen til SFC, Proxima, og alt hvad der fulgte efter, gik der år og dag imellem jeg mødte sf-læsere. Disse møder var strålende lyspunkter, hvor vi væltede vore fælles glæder og erfaringer over på hinanden, og de efterlod mig med en tro om, at min interesse var ret unique. Jeg mindes endnu den 50-årige langelandske skolelærer jeg mødte i rutebilen mellem Svendborg og Rudkøbing, der spontant satte sig hen til mig, da han så, jeg læste Heinlein, og amerikaneren i toget fra København til Gedser i gang med Dune, og hollænderen på stranden syd for Århus, som jeg henvendte mig til, da han læste Asimov, o.m.a. Vort (og ret hurtigt kun Jeres) arbejde har samlet folket, og jeg synker ned blandt gennemsnittet. Det ærger jeg mig ikke over. Tværtimod. Mulighederne i Danmark for sf-interessererede er i løbet af de vel tre år blevet mangfoldige. Hurra for det.

Nu til noget mere praktisk. Hvor får alle disse ivrige mennesker (incl. the Wizard himself) fremstillet deres elektro-stencils? Jeg er selv i besiddelse af en udmærket svarte-duplikator, men elektrostencils koster en formue at få fremstillet, og en stencilbrænder er ganske simpelt udenfor økonomisk rækkevidde. Hvad gør I? Hvilken stats institution misbruger I?

-pb

Hvis du er den lykkelige ejer af en sværteduplikator, ejer du mere end samtlige fanzine-redaktører kunne drømme om. Læs blot hvorledes Ole E. Petterson klager sin nød i læserbrevet før dig. Jeg tror ikke at et eneste fanzine kører på egen duplikator. Misbrug af statsinstitutioner er temmelig udbredt i denne branche. Det er heller ikke absolut nødvendigt at benytte el-stencils. I hvert fald er Wizard drevet direkte ned på en ganske almindelig stencil. Illustrationer er fotokopierede. Men det er frå, det indrømmer jeg. Men det er snart Fabula-tid og jeg kan se, at du har meldt dig til efter alle kunstens regler, og det samme med Ole Petterson. Jeg skal nok foretage præsentationen, men ellers bliver I udstyrede med navneskilte, der kan ses på en halv million lysår.

-cs

- o - o - o -

Niels Dalgaard Selvom det ikke er meningen, at de danske fanzines blot skal være et forum for diverse fanned's breve til hverandre, kunne jeg Peder Hjortsvej 20 2500 Valby tænke mig at kommentere Wizard-1. Så kan du jo trykke brevet, hvis du står og mangler stof til en side.

Novellen er ganske god (rummets dorske og fredfyldte ro, hm!) men måske lidt vel teknisk. Ideen er fin, omend ikke original (Jeg er ene - jeg er mange). Der er mulighed for en overordentlig interessant cyklus af noveller der.

Fine fandom- og fanzines-stykker er i top - desværre, havde jeg nær sagt. En hel del af den oversigt havde jeg liggende næsten magen til, og jeg havde set frem til at putte den i Pulsar-1. Nå, men hvad. Det med det letlæselige eksemplar af Flipzinerne er et forbandet ømt punkt. Jeg har det ligesom Kristian Priemel i Sverige, jeg er helt vild med at spritduplikere. Når jeg så har lavet en femsiders penge hefter jeg dem sammen og putter dem i konvolutten til dem, jeg alligevel skriver brev til. Hvad det var jeg ville sige, hver gang jeg begiver mig til duplikatoren, er der altid en eller anden, der lige har kørt en stencil med den gale side nedad. Som følge deraf - jeg renser selvklart maskinen så godt det lader sig gøre - kommer jeg altid hjem med blå fingre til albuerne (??? red.) og en stak papirer af tvivlsom kaliber. Men jeg forstår hvor du vil hen - jeg burde nok være lidt mere kritisk med, hvor dårlige ting, jeg sender ud. Og så fik du endda nogle af de bedre eksemplarer.

Jens Carstensen's artikel var god og interessant. En enkelt ting faldt jeg over. Jeg hører til den type mennesker, der kalder gammeldags space-opera for kosmisk røvere og soldater. For, selvom JC har ret i sine betragtninger om, at det er et fremmedartet miljø, de udspilles i, så bruges dette miljø ikke som en væsentlig ingridiens, mere end prærien gør det i Westerns (Prærien er iøvrigt også fremmedartet miljø for en europæisk læser!) The Aliens har blot tematisk overtaget indianernes rolle.

Bog anmeldelserne kan jeg ikke rigtig kommentere, jeg har ikke læst bøgerne.

Helhedsindtrykket det første Wizard er overordentligt lækkert. Som man kunne vente det fra den kant, er layout og tryk noget nær det perfekte, og bladet prøver ikke at være noget, det ikke er. Det eneste jeg personlig kunne tænke mig at ændre, var at få trykt det med en metode, der tillader gengivelse af billeder. Jeg ved godt at du ikke kan fordrage elektrostencils, men prøv alligevel. Med din perfektionisme skal det nok lykkes.

Niels Dalgaard

Beboer af universet

- - -

I universet?? Jamen så er vi jo naboer! Om forlov! Det er måske endda den humanoide race? Homo Spasiens? Sese, verden er nu lille. Men min bedste herre, det er måske Dem, som synes, at min novelle ikke er original? Hvem siger også, at den skal være original. Og hvad er originalt. Tænk blot på originalitets-vanskeligheder for Klyzernes digter-datanat. Det er ikke nemt. Og jeg har ikke tænkt mig at vente tusind år på at mine litterære kompleksiteter kan overføres til sproglige tegn. Originalitet er der nok af, men tilværelsessituationen er ikke moden der til endnu.

Hvad angår Deres betragtninger over miljø-fremmedartethed overfor den amerikanske prærie på Terra, kan jeg kun sige, at det er ikke korrekt. Prærien er som miljø betragtet måske ikke velkendt for en såkaldt dansker, men enhver europæer skulle være bekendt med den russisk-ungarnske Pusta.

Til slut skal jeg lige bemærke, at jeg principielt ikke har noget imod hverken spritduplikering, hektografering eller el-stencilering. Det skal bare fremstå let læseligt. Men da jeg ikke kender nogen, som (gratis) kan brænde en stencil's ordentlig, og jeg ikke selv har adgang til en sådan (kun selvgjort er velgjort), må jeg afstå fra brugen af en sådan indtil videre.

-cs

Wizard 2/18.....

Tom Ölander
Tempelgatan 11 A 17
SF-00100 Helsingfors 10
Finland

Wizard/1: Fanzinet er välstiliserat och har en god layout. Av innehållet tycker jag bäst om a) EGO-TRIP, för en nybörjare som jag, ger den namninformation på andra intressenter i genren. b) FANDOM OG FANZINES, samma motivering som ovanstående. c) SPACE OPERA OG GALAKTISKE IMPERIER, letläst, informativ sammenfattning av ämnet.

-tö

Ganske kort: Hvis du også er interesseret adresser, så bed mig give dig en adresse-liste på festivalen til maj. På gensyn på Fabula ??.

-cs

BØGER BLANDT ANDET

Det blev til *Kaleidoskop-III* før nummer II. Men indenfor science fiction er alt muligt, så det erder sikkert ingen, der hænger sig i. Til gengæld hænger antologien allerede fra starten med Frits Remars novelle *Samfundets fjende nr. 1*. Jeg kan med min bedste vilje ikke finde pointen i den novelle. Det er muligt, at jeg ikke forstår den, og så er det naturligvis min egen skyld, at jeg nu offentligt kvajer mig. Det er også muligt, at der ingen pointe er. Men så er det en ringe novelle. Endelig kan trykkeren have smuttet noget væsentligt. Allenfals! Der er noget galt i den novelle. Men der kommer måske en forklaring.

Grog'erne er nogle rigtige Larry Niven-væsener. Novellen har ingen pointe, hvilket heller ikke er nødvendigt, når Niven ruller sit eget helt private univers frem for læserens indre øjne. Det er i sig selv interessant bekendtskab hver gang. Der er heller ikke noget at sige Asimov på med hans novelle om *En følelse af magt*. Tænk selv at kunne regne ud, at ni gange syv er treogtres. Det er vide perspektiver. Jeg har selv tidligere magtet kunsten at uddrage kvadratroden af et tal ved hjælp af papir og blyant. Men det er en glemt færdighed. Lommeregneren klarer det hurtigt og nemt idag.

Inden jeg begyndte på denne anmeldelse havde jeg en fornemmelse af at mangle en eller anden form for tema, en rød tråd. Men den er der alligevel. Med Gordon R. Dicksons *Datamaskiner* diskuterer ikke, følges Asimovs fremtidsvision op på en lige så stilfærdig, men ikke mindre uhyggelig måde. At læse om Walter A. Child, der ikke vil betale for *Kidnappet* af R.L.Stevenson, som han ikke har bestilt fra bogklubben, og til slut, gennem en mængde computer-korrespondance, ender med at blive dømt til døden for kidnapping og mord på R.L.Stevenson er sort humor. Jeg kan ikke lade være med at tænke på en af mine venner, som tre gange meldte sig ud af bogklubben Union. Hun blev ved at modtage bøger og til sidst skrev hun et brev om, at de var velkomne til fortsat at sende bøger, men at hun ikke havde tænkt sig at betale for dem, og hvis de ville have dem igen, kunne de selv hente dem. Jeg har ikke hørt fra hende siden.

Brian Aldiss' *Kætterier mod en mægtig gud* er en fæl sag. Det er ikke blot et fantasifoster, men absolut en reel mulighed. Den sidste novelle, ligeledes af Aldiss, om *Al verdens tårer*, er mere dystopisk, men ikke mindre fæl. Det er en god novelle, som man imidlertid kun læser én gang.

Kaleidoskop-III er som helhed lidt tynd, men det er åbenbart nødvendigt at indskrænke antallet af noveller, for at få det til at balancere. Det må vi bøje os for, så ikke et ond ord om den sag. Jeg glæder mig til nummer II.

Så har Øyvind Myhre gjort en roman til, *Kontrabande* (Stowa Forlag, Oslo 1976, 82 s. Nkr. 24,-). *Det eneste som vil hindre menneskeheten i å gripe de enorme mulighetene som moderne teknologi - og rumfartsteknologi - skaber, er den massive dumhet som sakte men sikkert er blitt programmert inn i opinionen av informasjonsindustrien* skriver Øyvind Myhre i sit efterord til *Kontrabande*, og det er netop det, ØM's roman bl.a. handler om.

Kontrabanden er femten kubikkilometer vand, som en sammenstykket smuglerbande har til hensigt at bringe fra en is-asteroide til den vandfattige planet Mars, udenom regeringens vandmonopol. Planen går ikke helt efter beregningerne - eller det gør den måske alligevel. Men læs selv.

Det er en rigtig røverroman, ØM her har gjort, en space-opera af bedsteslags. Men forstå mig ret: Jeg kan virkelig lide den. Jeg synes, at ideen både er original og, såvidt jeg kan dømme, troværdig i teknisk og videnskabelig henseende. ØM's persongalleri er rigt varieret og enkeltpersonerne så tilpas komplicerede, at de både er interessante og alligevel naturlige. Jeg synes, at ØM normalt har en for-

kærlighed for magtfulde og meget effektive personligheder (de kjempers fødeland), men i *Kontrabande* har han holdt en fin balance.

Der er også kommet et par *Månedens Bedste Science Fiction*. Det drejer sig om numrene 13 og 14. Der er godt nok også kommet et nummer 15, men det er udelukkende en langnovelle af Philip José Farmer: *Ridderne af purpurgagen*. Det er en vanskelig én, som jeg nok må læse en gang til, før jeg udtaler mig om den. Det er forresten slut med *Månedens Bedste Science Fiction*. Det vil blive ført videre, men under en anden form. Der har været tale om enten et kvartalshefte eller et halvårshæfte (i billigbogsformat). Nu er der noget, som tyder på, at det bliver et kvartalshefte, og Remar mener, at det kommer til at hedde *Mere og bedre science fiction*, så vi stadig kan kalde det MBSF. Men intet er fastlagt endeligt endnu. Jeg synes nu ikke, at det er den allerbedste titel, men jeg har desværre ingen gode ideer på lager lige nu. Men det behøver da ikke at hedde noget med science fiction. Det skal hedde noget, der smager af science fiction, med MBSF-udstyret som evt. undertitel, som fx. Centauri, Overdrive, Stratoscope eller noget i den retning. Det må såmænd gerne lide en smule engelsk, selvom det er et dansk magasin.

Nå, men det var MBSF, jeg kom fra. Nummer 13 lægger ud med Niels E. Nielsens novelle *Hinsides sol og stjerne*. Glimrende novelle - vi havde den selv i Proxima i marts/75 (hmm!). Der er en lille perle af en tidsfortælling, *Tiden sletter alle spor* af Mogens Jerlov. Og så er der Irmelins - hmm - videnskabelige udgydelser. Jeg behøver vist ikke at sige noget om dem, men læs *Einstein og thekopper* i Niels Dalgaard's *Pulsar*, så er den hjemme. H.C.Andersens *Den store søslange* er virkelig godt fundet frem. Jeg havde den ikke i mit kartotek. Mit kompliment. Og så er der Jack Vance's *Dragemestrene*. Fine sager.

I nummer 14 er der to fine sager, som bør nævnes. Den ene er Tony Halds *Paradiset*, det er en stærk novelle, men sikke et paradys? Nummer 14's andet højdepunkt er Robert Holdstocks *Ihl-kizz*, absolut også en læseværdig novelle i særklasse. Og så fik vi endelig slutningen på Vance's *Dragemestrene*. Jeg har aldrig været så længe om at læse en roman, men den var værd at vente på.

Engang først i 1975 var vi, dvs. Svend Kreiner, Jannick Pedersen og jeg, nede og besøge Niels E. Nielsen i Sigerslev. Her talte NEN om sine Mars-noveller. Vi forsøgte at lokke ham, men han ville ikke ud med dem. Og hver eneste gang, vi har talt om bogudgivelser i SFC, har NEN's mars-noveller været på tale. Men nu er de her! Bent Irlov løb af med dem. Godt klareret. De er kommet under titlen *Hinsides bjergene* (Irlov-Regulus 1976, 162 s. kr. 19,85/14,00). Jeg skal imidlertid ikke kommentere dem her, da jeg lige har sendt en anmeldelse til Proxima. Det ville være ufint at udkomme før Proxima med den anmeldelse.

Istedet vil jeg tage NEN's nyeste roman op. Det er *Akerons porte* (Vinten 1976, 165 s. kr. 49,50). Er det ikke lige som om Niels E. Nielsens produktion begynder at ligne en fremtidshistorie? Eller det er måske en naturlig udvikling hos en forfatter, som skriver om fremtiden? *Der meldes fra Sahara* antydede begyndelsen til rumalderen. *Vogteren* kørte vestens dekadence og ulandsproblemerne op i en spids. *Vagabondernes planet* fortalte om the Caravans, den automobile befolkning, altid på farten på de globale, computerstyrede motorveje. I *Herskerne* springer vi endnu længere frem i tiden og præsenteres for det menneskelige affald i form af kasserede robotter, selvtænkende maskiner og androider. *Skyggen fra Sirius* afslutter brat den spæde begyndelse til rumalderen, idet *Fæstningen i havet* samtidig har lagt op til atomkrigen, som afsluttes i *Kundskabens træ* og *To sole stod op*, Og til slut ender vi med *Akerons Porte* i tiden efter de globale atomkrige, hvis resultater er en ny istid. Det bliver spændende at se, hvad der kommer næste gang.

Men det var *Akerons porte*, jeg ville sige et par ord om. Den er mageløs. Jeg vil i denne forbindelse se helt bort fra det budskab, Niels E. Nielsen måtte have med sin roman. Foreløbig er jeg blot optaget af selve fortællingen. I *Akerons porte* møder vi de Wells'ke eloider og morlocker i et næsten Tolkien-agtigt univers, sært, skummelt, mystisk og spændende, med vort broderfolk (dem øverst til højre på kortet) i Eloidernes rolle. Det er ganske vist ikke nogen flatterende rolle, men hvad - det er dog en rolle. Nordmænd og danskere er tilsyneladende bukket under for ismasserne.

Jeg tror, at Niels E. Nielsen er verdensmester i at skildre det eventyr, det må være, når vore (silkkert primitive) arvtagere tager sig sammen og dykker ned i de halvglemte, overteknologiske dybder, og der møder de gudelignende multivacs, supercomputere og vidtforvandede datamatsystemer, som endnu humper videre på deres thori-umbatterier og århundrede gamle direktiver - og vækker dem til dåd. Det er eventyr!

Fra Sverige er der indgået nummer 361 af *Jules Verne Magasinet* (Delta Förlags AB, Fack, S-161 16 Bromma, 128 s. Skr. 40/4 numre). Redaktør er Sam J. Lundwall. Forsiden af dette nummer prydes af et lille halvt hundrede af verdens førende sf-forfattere; et unikt billede, som Lundwall selv udtrykker det. Billedet er taget på den i realiteten første virkelige verdenskongres i Dublin 1976, altså den første kongres hvor der virkelig var professionelle deltagere fra hele verden. Man kunne foreslå Lundwall at bringedette billede til salg i en passende stor størrelse sammen med en navnefortegnelse. Ideen er gratis. Vær's'go'.

Magasinet indeholder mange gode noveller, bl.a. *Revolt* af Harry Harrison, en grum novelle om hvor svært det trods alt er at optræde som teknisk veludrustet angriber på en relativ primitiv planet. L. Sprague de Camp's *Lamp* er en påmindelse om, at man ikke skal spøge med lampens ånder og i Theodore R. Cogswell's *Zaker* kan man lære, at man absolut heller ikke skal spøge med uddødelighed, end-sige søge den for enhver pris.

Djävulen i exil af Brian Cleeve er en hel lille perle for sig selv. Den er faktisk endnu mere ustyrlig morsom end C.S.Lewis' roman *Fra helvedes Blækhuis* (*The Screwtape Letters*), som jeg hidtil har betragtet som den bedste djævelfortælling. Så er der *Ymnighetshornet* af Vladmir Grigoriev og til slut *Kanal* af Carl Jacobi, en spændende beretning om hvad Kramer fandt bag porten til den forbudte marsianske kanal 28 nordvest. Han fandt en hel masse - men ikke helt det, han havde ventet. JVM er absolut et abonnement værd.

Men der er mere fra Sverige. John-Henri Holmberg har barslet med en *Sf-guide*, en 40 sideres tematisk gennemgang af sf-temaerne. Ihukommende Palle Juul Holms *Syzygy og den sorte stjerne* og Eriks og mine bestræbelser på at sammenfatte sf-genren i et tematisk decimalklasser-system, fandt jeg i første omgang 40 sider for lidt til en tematisk gennemgang som John-Henri Holmbergs.

Undervejs i min gennemlæsning af sf-guiden skiftede jeg imidlertid mening, fordi jeg fandt heftet interessant og egentlig mere fyldestgørende end først antaget. Men efter endt læsning måtte jeg alligevel vende tilbage til min oprindelige tanke om at 40 sider er for lidt til at gennemgå temaerne i sf, især når man tager i betragtning, at en tredjedel af de fleste sider er optaget af (iøvrigt glimrende) illustrationer.

Holmbergs *Sf-guide* er en glimrende indføring for dem, der forsøger at snige sig ind på sf-genren og som ikke behøver alt for dybsindige og filosofiske betragtninger over emnet.

Ikke flere bøger denne gang. Der står en masse gode ting på reolen, men det kniber med tiden. En enkelt tegneserie er dog til at overse: *Conan og røde Sonja* (Karakteriserien/2, Interpresse, 48 s. Dkr. 11,85). Conan er sword and sorcery så det batter. I denne udgave er det imidlertid så som så med sorcery og tilbage bliver kun Conan og hans sværd og en masse blod, mord og vold. Der er ikke noget at sige Robert E. Howards fortælling på. Den er godt skåret og den mister principielt ikke noget ved at blive overført til tegneserie gennem Barry Smith's streg. Men den koncentration af handlingen, der foregår under processen, lider fortællingen stærkt under. Alt for mange billeder bliver brugt til at vise ganske korte slagscener i handlingen. Blader man albummet igennem, virker det som om, man har klippet samtlige slagsmål ud af fortællingen og blot brugt en smule tekst til at holde sammen på de enkelte slagsmål.

Henning Kure står for tilrettelæggelsen og jeg tror, at han har en finger med i spillet her. Jeg mindes enkelte udpluk af de samme handlingsforløb fra *Seriemagasinet*, der er væsentligt bedre tilrettelagt, altså hvor handlingsforløbet ikke udelukkende er koncentreret om Conans evindelige slagsmål. En smule kulør på siderne ville heller ikke være af vejen.

Men posen er ikke tom endnu. Rolf Langstrøm fra Norge har været så venlig at sende et par ord om gysere m.m. Han sendte også en novelle. Den har jeg imidlertid ikke plads til i dette nummer.

HEKSERI OG VAMPYRER

af Rolf Langstrøm

Fredhøis fortsetter i serien *Midnattsgrøsseren* å presentere skrekkforfatterne innen den fantastiske litteraturen. Tre nye bøker foreligger, til glede for alle som liker å pirre kveldstemningen med en hårreisende historie.

Vic Ghidalia og Robert Elwood har i *Fri oss fra udyrene* samlet noen riktig uhyggelige saker. Jack Williamsons kortroman *Nattens ulver* vil nok sitte lengst i leserens bevissthet. Handlingen går i korthet ut på at en ung mann får telegram om at han må komme til sin far, en forsker som har slått seg ned ute på den øde prarien, og vel framme, hvirvles han inn i en rekke dramatiske opplevelser blant vanlig ulver og varulver.

En av de mest kjente innen genren, August Derleth, beretter om hvordan det kan gå når man beveger seg over terskelen til ukjente verdener. Edward D. Hoch - Simon Arks "far" - varter opp med utrolige ting i *I høyet* på låven, Thomas Scortia har en fornøylig historie om en parasitt og Saki - som vi kjenner fra flere fjernsynsfilmer - skriver om reinkarnasjon. Antologien inneholder også en mystisk sjøhistorie av William Hope Hodgson, men den hører ikke til hans beste. Les hellere *Vraket* i den norske Bokklubbens antologi og oppdag hva Hodgson er god for.

Peter Haining har redigert *Det onde folket* med sju beretninger om svartekunst. Mesteren H.P. Lovecraft har fått i stand hekseri ute på den amerikanske landsbygda. Lovecraft fikk ikke avsluttet novellen før han døde i 1937, men den er senere blitt fullført av hans elev August Derleth. Derleth forteller selv om prins Borgias messe.

William Harrison Ainsworth gir en innføring i heksekunsten, Algernon Blackwood har en John Silence-historie full av magi og okkulte opplevelser. Den kjente amerikanske oppdagelsesreisende og voodoo-ekspert W.B. Seabrook forteller om forunderlige ting som inntraff i en fransk fjellandsby, og Dennis Wheatley - den forfatter som kanskje vet mest om mystikk og satanisme - tar leserne med til afrika i en novelle om en trollmann og en slange.

En anden antologi av Peter Haining, *Mørkets demoner*, tar for seg vampyrene. Boken åpner med en artikkel om Fritz Haarmann - Hannover-vampyrer - som like etter første verdenskrig skremte Tysklands innbyggere. Haarmann drepte sine ofre ved å bite dem ihjel, og hans forbrytelse vakte stor interesse hos vitenskapens menn.

Den første virkelige vampyrhistorien ble skrevet for hundre og seksti år siden av den engelske legen John Polidori, ig den finnes selvfølgelig i samlingen. Fortellingen ble til etter at dikteren Byron, under en ferie i Sveits, utfordret sine venner til å skrive den mest uhyggelige beretning. Et annet resultat av selskabskonkurrencen var *Frankenstein*. I likhet med Mary Shelleys klassiker, er Polidoris historie prima levestoff den dag idag.

Bram Stoker - grev Dragulas skaper - presenterer en annen uhyggelig Greve samt tre kvinnelige vampyrer, August Derleth gjengir de etterlatte papirene til en adelsmand som er flyttet inn i flaggermus-huset, Stephen Grendons vampyrer flakker rundt ute i snøføyken, mens Thomas Prests blodsuger opptrer i mer vanlige vampyromgivelser. Mary Wade Wellmann har like godt latt dikteren Edgar Allan Poe - skrekkforfatteren framfor noen - møte en vampyr i et mystisk hus.

Flere historier kunne trekkes fram, for dette er virkelig en bok med gode grøss, men jeg skal bare nevne en til: Richard Mathesons *Drikk mitt blod*. Her har Matheson klart å få til en ny og frisk vri på vampyrhistorierne.

Det onde folket inneholder presentasjon av tema og forfatterne, men dette svanes i de andre bøkene. Kanskje forlaget kan gjøre noe med det til neste bok?

- o - o - o -

-rl

Efter Rolfs anmeldelse skal der lige være plads til et par oplysninger, for evt. interesserede. *Fri oss fra udyrene* (*Beware more Beasts*) og *Det onde folket* (*The Evil People*) er oversat af Helge Skolem, mens Per Glad har stået for oversættelsen af *Mørkets demoner* (*The Midnight People*).

Og så må det vist være tid at sige godnat for denne gang. Nu kunne jeg jo som en anden af univers-beboerne (I kender ham sikkert) fylde de sidste linjer med, hvad der kommer i næste nummer. Men det afstår jeg fra af den ganske enkle grund, at jeg ikke aner det. Det er jo det, der er det morsomme ved det hele. Og selv om jeg skrev, at jeg ville forsøge at lokke endnu en videnskabelig artikel ud af Jens Carstensen, var dersåmænd nok ingen, der huskede det alligevel om en tre-fire måneders tid.

Der er kun tilbage at sige, at hvis I har haft det bare halvt så hyggeligt som jeg, har det ikke været helt forgæves. På gensyn på *Fabula* 77.

Carsten Schiøler

DU HAR FÅET DETTE NUMMER AF WIZARD FORDI:

du har betalt abonnement på bladet indtil nummer

jeg gerne/fortsat vil bytte med dine egne produkter

du har fået tidligere numre og skal have lejlighed til at følge bladets udvikling.

dette er et reklamenummer, som forhåbentlig får dig til at abonnere på Wizard

jeg håber på lidt reklame

du hører til den eksklusive inderkreds, der får bladet tilsendt gratis (det endda hvad enten du har lyst til det eller ej)

jeg meget gerne vil have et indlæg fra din hånd

du er nævnt i dette nummer og bør derfor have lejlighed til at forsvare dig...